

מסורת הש"ס

א) נזר סא, ב) ספרי פ' ראה פסיקתא פ' ראה, ג) "וינחתם האדון" ליתא בספרי, וסא איתא ונגרעון כסף, ועיין רש"י, ד) לשל יד, ה) נמוסו ב: ע"ש, ו) מביטתא פ' משפטים פרשה יג, ז) נקמן כ:, ח) נכתיב נוסף: חיליתא, ט) כתובות מת, פד, כ"ק פו: כסורות נג: פסהדרין עה, ינמות קא, כ"ב ק:, י) מביטתא פרשת משפטים פרשה ג לקמן מה, כ) נדפס"ר: ואפילו, ל) נדפס"ר: והכתוב, מ) נדפס"ר: היואתא, נ) נדפס"ר: קדושים, ס) שייך לעי"ב, ע) נבי"ב שס:, פ) יציל רוח חכמים טוטה הימנו שלל ישלם רעה תחת טובה כו', ס) נוע"ע מוס' ק"ב קמט, ז"ה נמגמג, ט) נדפס"ר: ימכר, ד) יעליה"ו ליתא בדפוס"ר, וגם לא נוסף ע"פ הרש"ל, ובדפוס"ו כתוב בגליון י"ג, פתגמה עליה דלכ והשתא,

הגהות הנר"א

[א] נב' גביב אלה ושהו ה' מאות נמכר וחזר ונמכר, ג"ב גי' הרמז"ס ואינו חזר ונמכר וכה' נמכרתא ואלו גירסא נטוטה מאל:

מוסף תוספות

א. ויתרין ד"ת דהתם כיון ששעה לו העבר"ם חסד שולחו לו יעשה עמו חסד ויתן לבניו אבל כאן שלא עשה עמו חסד כשהפקידם אצלו אין צריך להחזיר לבניו. מוס' כ"ב קמט. ד"ה נגמרי. ב. דכיון דבמלוה דליכא שיעבודא יש לו להחזיר כל שכן בפקדון שהוא בעין ואין שליחות יד בו שראוי להחזירו. ריטב"א. אדרבא טפי מהסתברא דבפקידון דברשותיה דמריה איתא חזיר. שט"ס לא נודע למי. ג. [אבלין כשהורתו ולידתו שלא בקדושה אמרין דרוח חכמים נוטה הימנו דלא אתי לימחלף בישראל גמור ולומר דיש לו חיים. מוס' ה"א ש"ד. ד. אפי' גב הכל מאיש אחד והעמידו בדין בפעם אחת על כולן. שם. ה. דבגניבתו משמע חזא גניבה ולא שתי גניבות מרלא כתיב בגניבותיו. מוס' ה"א ש"ל.

וּלְיָדוֹם בְּקֹדֶשׁ. היכא דלידתו של בן בקדושה מיחלף בישראל גמור:

מ"ט לא אמר כרצא. דיליף לה מוחשז עם קונו: **משא"כ באמה העבריה.** לקמיה צעי לה: **ואינה נמכרת ונשנית.** לקמי' יליף ליה: **צעל כרחו.** לקמיה מפרש ליה: **יפירה** עליו **אמה העבריה.** אלמא

כל הנך איתנהו זה: **נגון שיעדה.** ותו לא נפקא צהני אלף בגט: **הילכתא.** הלכות אמה העבריה ואס רתתה ללאת בל' מאלו בלא גט תלך קמ"ל: **ולא כנפילו.** אס יש לו לשלם את הקרן ואין לו ממה לשלם הכפל אינו נמכר: **בזממו.** אס העיד כחצירו שגנב והזס ואין לו צמה לשלם אינו נמכר: **בגניבתו כיון שנמכר פעם אחת שוב אינו נמכר.** קס"ד ונמכר בגניבתו משמע ליה ונמכר פעם אחת ולא שתי מכירות: **כלן בגניבה אחת כלן בשתי גניבות.** בגניבה אחת פעם אחת דלס אינו שוה כל גניבתו אינו נמכר כשציל חליה ולכשיואל ימכר משוס חליה והאי דקתני ונמכר וגשנה בשתי גניבות ס' אפילו לא עמד דין עד שגנב שמיסס ואינו שוה אלף דמי האחת נמכר וחזר ונמכר דכל חדא וחדא קרינן ציה ונמכר בגניבתו: **טובא משמע.** אס עמד על שתינן דדין א' כולן קרינן ציה בגניבתו כדכתיב (וינה ד) ובהמה רצה וגו' והדגה אשר ביאור (שמות ו): **אלא כלן בלדס אחד.** שעמד דדין צבת אחת אינו נמכר ונשנה אפילו בגניבות הרבה דהוה דומיא דלחת ס' הכתוב הוציאה

בלשון יחיד **אבל בשני בני אדס שמעמידם** אותו שתי פעמים דדין נמכר כשציל כל אחת ואחת והוא הדין אס גנב ועמד דדין ונמכר וחזר וגנב משיאל חפשי חוזר ונמכר: ה"ג **ס"ד גניבו אלף ושוה ה' מאוס נמכר וחוזר ונמכר גניבו ה' מאוס ושוה אלף אינו נמכר כלל: כנגד ממכרו.** לא פחות ולא יותר: **צהא וכנהו ר"א לרנבן.** יש לא פתחון פה ונלחון במחלוקת זה: **ולא חלין.** כי השתא ששוה שצר עבודת שס שנים פי שנים נמחלוקת ואין עליו לעבוד אלף חליין: **מאי נינשו.** ה"ד צעל כרחו דעצריה טפי מעברי אי למימרא דאי לית ליה גירעונה כתצנין ליה שטרא על דמיה ותתנס לו כשתשיג ידה מנח לן הא זיהו נקיט מרגניתא גופה המשועבד לו ואין היצין ליה חספא: **צע"כ דלכ.** אס יש לו כופין אותו ופודה אותה: **ומני.** הא דקתני אינה נמכרת ונשנית: **מוכר אדס צמו לאישות ושוטה.** קיבל צה קידושין ונתארמלה או נתגרשה מן האירוסין חוזר ומקדשה לאחר וכסף קידושיה שלו אס לא צגריה: **לשפחות ושוטה.** מכרה ויאלה צשס או ציובל או צמיתת האדון ועודה קטנה חוזר ומוכרה אבל ס' יוצאה כסימנין לא דלפילו לא מכרה מעולם והציאה סימנין אינו מוכרה כדתניא כנסכת ערפין (דף כט:) יכול ימכור אדס את צמו כשהיא נערה אמרת ומה מכורה כצר יוצאה עכשיו

שאינה מכורה אינו דין שלא תמכר: **לאישוס אחר שפחות.** מוכרה כקצלת קידושין אחר שמכרה לשפחות ויאתה וחזרה אליו: **אבל [אלא לשפחות אחר אישוס.** קיבל ס' קידושין וחזרה אליו שנתארמלה אין חוזר ומוכרה לשפחות ולקמיה ילפי' לה: **ובפלוגסא דהני תנאי.** כלומר קמיפלגי ת"ק ור"ש בדרשה דהאי קרא דפליגי צה ר"א ור"ע: ס' בדצרי ר"ע גרסינן

כיון

האשה נקנית פרק ראשון קידושין יח.

כאן שהורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה. פי' בקונטרס אז רוח

חכמים נוטה הימנו ומימה דצפרק מי שמת (כ"ב קמט.) גבי עובדא דליסור גיורא ה"ל תליסר אלפי זוזי צי רצא פי' צפקדון כי קא שכיר קאלמר רצא היכי ליקנינהו רצ מרי להנהו זוזי וכו' משמע דרצא

לא רצה לשלם לרצ מרי צר רחל אלא היה רוצה לזכות בהן והשתא וכי לא היה רוצה שמהא רוח חכמים נוטה הימנו שהרי רצ מרי צר רחל הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה הוה^ט ואומר ר"ת דלגבי הלואה שעושה לו טובה ס' אין רוח חכמים נוטה הימנו שמשלם רעה תחת טובה אבל התם פקדון הוה ואדרכה רצא טרח לשומרם^א ואין נראה לר"י לחלק כלל צין מלוה לפקדון^ב אלא נראה לר"י לפרש הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה אין רוח חכמים נוטה הימנו לפי קרוי להיות כישראל ואמי לאיחלופי ולשויה ישראל גמור ואס ייבס אשת אחיו ילמרו שאינה זקוקה עוד לאחיו שהיתה הורתם ולידתם בקדושה^ג: **כאן בגניבה אחת כאן בשתי גניבות.** פי' בקונטרס צהא

אינו חוזר ונמכר וה"ק ונמכר פעם א' בגניבה אחת ולא פעמיים בגניבה אחת אבל נמכר הוה שתי פעמים צשתי גניבות ואפילו לא עמד דדין עד שגנב שמינך^ד ואינו שוה אלף דמי אחת נמכר וחוזר ונמכר דכל חדא וחדא קרינן ציה בגניבתו ופרין בגניבתו טובא משמע אס עמד על שתינן דדין כוליהו קרינן בגניבתו כדכתיב וצהמה רצה ונמכר הוה לזכא ביאור ופס"ה חוזר ונמכר הא דליכא אלא כלן בלדס אחד שעמד דדין צבת אחת אפילו בגניבות הרבה אינו נמכר ונשנה דחאי גניבה היא אבל צב צני אדס שמעמידין אותו דדין שתי פעמים נמכר כשציל כל אחת ואחת וה"ה אס גנב ועמד דדין ונמכר וחזר וגנב משיאל לחפשי חוזר ונמכר עכ"ל וקשה מה שפירש בגניבה אחת אינו חוזר ונמכר דהא לא אחיא לא כרצנן ולא כר"א דהא צסמוך קאלמר ת"ר היה גניבו אלף ושוה ה' מלואת נמכר וחוזר ונמכר וכר"א נמי לא אחי דליהו קאלמר אס היה גניבו כנגד ממכרו נמכר ואס לאו אינו נמכר כלל משמע אפילו פעם אחת אינו נמכר לכך פר"י כלן בגניבה אחת נמכר וחוזר ונמכר עד שישלם כל הגניבה דנמכר בגניבתו משמע שנמכר כמה פעמים עד שישלם כל גניבתו אבל צשתי גניבות לא ימכר אלא פעס אחת^ה ופרין בגניבתו טובא משמע היכא דגנב וחזר וגנב לאותו אדס עכמו מיקרי שפיר בגניבתו אימא דנמכר דגנב וחזר וגנב לאותו אדס עכמו עד שישלם הכל ומשני בלדס אחד דגנב וחזר וגנב לאותו אדס עכמו ס' נמכר עד שישלם לו כל הגניבות דהיינו שפיר בגניבתו אבל צשני צני אדס אינו נמכר ונשנה:

אמר אביי בע"ב בורחיה דאב. פירש בקונטרס אס יש לו

כופין אותו ופודה אותה וק"ק להר"מ א"כ מאי קאלמר צסמוך ה"ג דאזיל ומוצין לה ומה תועלת צמכירתו מאחר דנכוף אותו לפדותה ושמא יש לומר דנכוף צני המשפחה לפדותה צע"כ דלכ משוס דלא ניחא ליה לאצ סתחזור לציתו ויהא פרנסתו לאצ ס' עליה והשתא ניחא שפיר דהדר אזיל ומוצין לה:

כיון

עין משפט ונר מצוה

א [ומי"י פ"ו מה'ל נחלות ה' יב טו"ע חו"מ ס' רפג ספ"י ב:]
קעג ב מיי פ"ד מהל' עבדים הלכה ו:
קעד ג מיי פ"ג מהל' גניבה הלכה יב
סמג עשין עא:
קעה ד מיי שס הל' טו:
קעז ה מיי שס הל' יד:
קעז ו מיי פ"ד מהל' עבדים הלכה צ
סמג עשין פה:
קעה ז מיי פ"ג מהל' אשדות הלכה יא
ופי"י שס הלכה יא סמג עשין מח טו"ע א"ה ע"י
לא ספיק' ג:
קעפ ח ט י מיי פ"ד מלכות עבדים הלכה יג:

תורה אור השלם

1. אלו התקדו בם כי בא אתן לכם מארצם עד מדרך בף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר דעירי: דברים ב ה
2. ואמר יי אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לזט נתתי את ער ירשה: דברים ב ט
3. וחשב עם קדור משנת הקברו לו עד שנת הדיכל וקחה כסף ממקורו במספר שנים כימי שביד וקחה עמו: וקרא כה נ
4. אם ירוחה השמש עקלי דמים לו שלם ילשלת וצהמה רצה ונמכר הוה לשכר: שמות כב ב
5. אם רעה בעיני אדוקיה אשר לו יקרה וקרהה לעם כביר לא ימשל לקברה בבגדו בה: שמות כא ח

מוסף רש"י

כי יירשה לעשו נתתי את הר שעיר. עשר עממין נתתי לו שצבה לסס וקוין וקוין וקדמוני הן עמון ומואב ושעיר אחת מהם לעשו והשמים צני לזט שצבר שהלך אמו לתגרים ושתק על מה שזיו אומרים על אשתו אחותו היא עשאו ככנו (דברים ה. ה). ער. שס מדינה (שס ט). יתירה עליו אמה העבירה. שקויה עמשה בכל אלה וקסומי נערות. כדילפינן לעיל (ד). מוילאה חנס (לעיל יד.). בגבבתו ולא בזממו. ואין נמכרין אס העדותיו שגנב ואין לו מה לשלם ונגמר דיו ליתכר כדכתיב ונמכר כנגבתו (מכות ב.). משוס פגם משפחה. גנאי הוה להם (כתובות יג). שהיו נושין כדבר (סנהדרין עה.).